

Edebî Mektup Örneği

Ceyhun Atuf Kansu' dan Orhan Asena' Ya

CEYHUN ATUF KANSU' DAN ORHAN ASENA' YA

Ankara, 4 Ekim 1964

Sevgili Kardeşim Orhan,

Belki bu mektubum oraya vardığı zaman, sen bir çocuk hastanesine kavuşmuş olacaksın. Böylece huzurunun bir bölümü gerçekleşmiş olacak. Bütün sıkıntıları sanatçı-hekim ikiliğinden doğuyor. Şimdi Ankara’da tiyatrolar perdelerini açıyor. Gözüm o kadar alışmış ki Orhan Asena adı altında bir oyun arıyorum, bulvarları dolduran afişlerde.

Bu yıl, yerli oyun bakımından tiyatrolar oldukça dolgun. Geçen yılın en güzel başarısı Haldun Taner’in “Keşanlı Ali Destanı” oldu. Bu Türk oyun biçiminden yararlanan –toplumsal yergiyi- temel alan ve Türk opereti geleneğine dayalı güzel bir oyundu. Gılgamesh sergisi üzerine yazdıklarını okudum. Orhan, burada da ayırt ettiğim bir kusurun –kusur denebilirse buna- var senin, başkalarının yargısına çok değer veriyorsun. Otuz yıla varan yazarlık hayatımda ben, kimin ne dediğine pek önem vermedim; yapabileceğim, yapmak istediğim şeyi yaptım. Bir az gelişmiş toplumda, onun bunun yetersiz –çoğu kez bilgisiz ve dayanaksız- yargılarına hiç aldırmadım. Bir az gelişmiş toplumun sanat eserleri karşısında eleştiri ve yargı gücü de az gelişmiş oluyor: Tozdan, dumandan ve –manevi eresiondan- gerçek ölçüler kayıp gidiyor.

Bu yıl, Tahsin Saraç’ın “Günümüz Fransız Şiiri” kitabı, Türk Dil Kurumu “Çeviri Ödülü”nü kazandı. Bundan Türk Kültür Derneklerinde attığımız adımın güzelliğini ve yararını anla. “Pusuda”, bütün Türkiye’de oynanıyor. “Yalan ve Ocak” öyle... Ama ne oldu? Az gelişmiş toplumun ürettiği o yetersizler kadrosu, işlerimize ve yaptıklarımıza engel oldular. Peki, kendileri bir şey yapabildiler mi? Neden ki yetersizdiler ve bizimle temel anlaşmazlıkları bundan doğuyordu.

Basılı Eğitim Malzemeleri Hazırlama Merkezi’nden iki ay önce kadar ben de ayrıldım. Şimdi kitap verirlse yazacağım. Her şey, her yer, az gelişmiş bir ülkede yetersizlerin, sığınan eline geçiyor. Bir kurumu hızla bir (yemlik) haline getirmenin yolunu buluyoruz. Bunların dışında soyut diye beğenmediğimiz halk yönetimi ortamında Türkiye hızla uyanıyor: güzel bir demokrasi savaşı. Türkiye’nin geleceğine umutlarla, iyimserlikle bakıyorum. Düşüncenin uyandığı her yerde, umut ve yapıcılık da boy atar.

Gözlerinden sevgiyle öperim.

